

समुपक्रम (von क्रम् mit समुप) m. *Beginn* H. an. 3, 255. MBH. t. 99.
 समुपगत्यव्य (von १. गम् mit समुप) n. impers. sich zu begeben: न चास्य विद्यासे °गत्यव्यम् so v. a. man darf ihm kein Vertrauen schenken PĀN. ed. orn. 64, 19.
 समुपचार (von चार् mit समुप) m. *Huldigung*, pl. PĀNĀKAR. 2, 4, 14. 3, 13, 3.
 समुपचारात् m. nom. act. von १. छढ़ mit समुप P. 6, 4, 96, Schol.
 समुपजोषम् adv. = उपजोषम् Rāmākrama zu AK. 3, 3, 10 (शमुपजोषम् zwei Worte im Text) nach ÇKDra.
 समुपभोग (von ३. भुजा mit समुप) m. *das Geniessen, Essen* MBH. 13, 4711.
 समुपवेशन (von १. विश्रृं मit समुप) n. *Lagerstätte* UTTARAK. ed. Cow. 161, 10 (समुपवेशसङ्ग die ältere Ausg. 119, 10).
 समुपस्तम्भ (von स्तम्भ mit समुप) n. *das Stützen*: अन्योऽन्यं Spr. (II) 386 (beide Ausgg. des MBH. °छम्भ).
 समुपक्रव्य (von छापा mit समुप) m. *eine Einladung mit Andern* ÇAT. Br. 4, 6, १०, २५. देवै: ÇĀNKH. Br. 12, 5. LĀTJ. 2, 4, 11.
 समुपक्रावम् s. u. छापा mit समुप.
 समुपक्षर (von क्षर् mit समुप) m. *ein verborgener Ort, Versteck* MBH. 14, 784. — Vgl. उपक्षर.
 समुपानयन (von १. नी mit समुपा) n. *das Herbeibringen, Herbeischaffen*: व्यासाद्यातस्य वित्तस्य MBH. 14, 1822.
 समुपाभिक्षाद् (so ist mit der lith. Ausg. des MAHĀBH. zu lesen) m. nom. act. von १. छढ़ mit समुपाभि P. 6, 4, 96, VARITT.
 समुपार्जन (vom caus. von १. अर्जु mit समुप) n. *das Erwerben, Erlangen* M. 7, 152.
 समुपालम्भ (von लभ् mit समुपा) m. *Vorwurf* MBH. 4, 648 (इम् तु st. इदं तु mit der ed. Bomb. zu lesen).
 समुपेतक (von इत् mit समुप) adj. *übersehend, nicht beachtend, vernachlässigend*: दीनानाम् BHAG. P. 4, 14, 41.
 समुपेषु (vom desid. von आप् mit समुप) adj. *zu erreichen trachtend, strebend nach*: अमन्त्रम् Spr. (II) 2294.
 समुपोषक (von ३. वस् mit समुप) adj. *fastend*: ऋषीं WEBER, KRISHNA. 308.
 समुल्बण्ड adj. = उल्बणा *klumpig, dick, wulstig*: समुल्बणाङ् adj. VARĀH. BHAG. S. 68, 113.
 समुछास (von १. लम् mit समुद्) m. *das sich-hinundher-Bewegen, Hüpfen, Tanzen*: अप्यकाप् (beim galoppirenden Pferde) H. 1247.
 समुच्छासिन् (wie eben) adj. *strahlend* Spr. (II) 6417.
 समुच्छेष (von लिख् mit समुद्) m. als Bed. von उत्सादन H. an. 4, 164. MBH. n. 170.
 समुच्छ scheinbar HARIV. 2731. zu lesen ist mit der neueren Ausg. संमुच्छन्.
 समुच्छत् (von ३. उष् = वष् mit सम्) adj. *verlangend, liebend oder Liebe erweckend* AV. 6, 139, 3.
 समुक्तिर् v. l. für समुदितर् NIR. 10, 32.
 समुक्त् v. l. für समूक्त् der VS. in ÇĀNKH. ÇR. 6, 12, 10.
 समुक्तूपूरीष adj. *aus zusammengefegtem Schutt (geschichtet)*: Agni ÇAT. Br. 6, 7, १, ८. KĀTJ. ÇR. 16, ५, ९, १०.
 समूढ, समूळह् (von १. उक् mit सम्) adj. १) *zusammengefegt*, — ge-

streift: रक्षस् TS. 1, 8, १, २. — २) *angereicht*: समूळह्मस्य (पद) पासुरे eine Fussstapse reiht sich an die andere im Staube RV. 1, 22, १७. — ३) regelmässig geordnet (Gegens. व्याप् verschoben) heissen gewisse Formen, z. B. des Daçarātra, Dvādaçāha, in welchen die Metra der einzelnen Abtheilungen in normaler Folge auftreten, ÅCV. ÇR. 8, ७, २५. १०, ३, २. ÇĀNKH. Br. 27, ७. Schol. zu 22, १. छन्दस् ÇAT. Br. 4, ५, १, १. Schol. zu PĀNĀKAR. Br. 14, १, ५. — ÇĀNKH. ÇR. 10, २, २. ३, ३. ४, ३. ११, १२, १२. LĀTJ. ४, ५, २२. ६, ४. — Nach den Lexicographen = शाधित TRIK. ३, १, २०. = पुञ्जित, नव (स्थोत्रात्), भुम, ब्रह्मपुस्त (ब्रह्मपुस्तव) ३, ३, ११८. H. an. 3, 191. MBH. qh. 10. = दमित und विवाहित (von वक्) DHARANI im ÇKDra.
 समूर m. *eine Antilopenart* H. 1294.
 समूर् m. desgl. AK. 2, ३, १. — Vgl. चमूर्.
 समूर्तक adj. MĀRK. P. 96, ६२ wohl fehlerhaft für संवर्तक.
 समूल (२. स + मूला १) adj. a) *mit Wurzeln versehen* so v. a. *berast*, bewachsen ÇAT. Br. 13, ४, १५. देवयज्ञन KAUÇ. 60. ८३. चैत्य wurzelnd so v. a. *lebend, grünend* R. GORR. 2, 70, १४. — b) *sammt der Wurzel*: बर्हिस् TBA. 1, ६, ४, ७. ÅCV. GRBJ. 2, ५, २, ७, ५. ÇAT. Br. 7, ४, २, १३. १४, ६, १, ३४. (वनम्) समूलमुम्भूलयति Spr. (II) 5392. so v. a. *mit Allem was dazu gehört, vollständig*: ततः समाप्ते सकले ब्रगत्पत्रे त्रैते समूले HARIV. 14834. (शत्रून्) समूलात्कृमि so v. a. *mit Stumpf und Stiel* MBH. 2, 2425. HARIV. 1171. R. ५, ५१, ३. KĀM. NITIS. 17, २१. समूलस्तु विनश्यति Spr. (II) 220. ७१५. ४०४१. RĀGA-TAR. 4, १४०. (द्रव्यम्) समूले विनश्यति so v. a. *bis auf den letzten Heller* Spr. (II) 377. समूलम् adv.: उम्भूलनम् PRAT. ६७, १५. समूलोत्तमूलन KATHĀS. ६७, १४. — २) m. N.pr. eines Berges MĀRK. P. ५६, ७. — Vgl. समूरू, समूल.
 समूलक adj. १) = समूल १) b): वृत्तान्धारकारीव मैनान्धाकी: समूलकान् MBH. 2, 2109. — २) *nebst Rettig* (मूलक): कालशाक MBH. 13, 3274. HARIV. 8443.
 समूलकाषम् adv. in Verbindung mit कष् so v. a. *mit Stumpf und Stiel ausreissen*, — *zu Nichte machen* P. ३, ४, ३४. अविद्याद्य: पच्चलो-शा: समूलकाषं करिष्यते भवति SARVADARÇANAS. १३५, १२. sg. — Vgl. निमूलकाषम् unter निमूलम्.
 समूलघातम् adv. in Verbindung mit क्षन् so v. a. *mit Stumpf und Stiel ausrotten* P. ३, ४, ३६. SPR. (II) 686३. SARVADARÇANAS. १५३, १३.
 समूह (von १. उक् mit सम्) m. १) *Anhäufung* AV. 3, २४, ७. Haufe, Schaar, Menge, Aggregat AK. 2, ५, ३९. H. 1411. HALĀ. ४, १. यत्तरत्तम् MBH. 3, १५६४०. आहूतेषु (so ed. Bomb.) समूहेषु तत्र सैन्यस्य मानद । नाभूलोके समः कश्यत्समूह इति मे मतिः || ७, १९७७. sg. देवै HARIV. 4330. जातीनाम् AK. 2, ६, १, ३५. HALĀ. २, ३३६. VARĀH. BHAG. S. ५३, ३१. RĀGA-TAR. १, ११२. PANĀT. २२२, ७. गो MĀRK. P. ४०, ५०. RĀGA-TAR. ४, १७२. शालभं ÇĀK. ३१. पादपानाम् R. ३, १७, ६, १२. PĀNĀKAR. १, ७, २०. सुशिखा० (schönnes Haar) BHAG. P. ३, २०, ३६. रत्नं Vrt. in LA. (III) २, १९. तुष्णी० VARĀH. BHAG. S. ५३, ६२. शाल्वं PANĀKAR. ४, २, ४. Verz. d. Oxf. H. ५३, b, ३७. sg. द्रव्यं SUÇR. १, ५, १४. १४, १. रोग० २४९, १५. वाक्समूरू २, २६६, १४. वाक्यं पदमूरूः TARKAS. ४९. पद् so v. a. पद्याठ VS. PRAT. ४, १७४. परमाणूनाम् BHAG. P. ५, १२, ९. SĀB. D. ५२. SARVADARÇANAS. १४२, १२, १५. fgg. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 20. VS. PRAT. १, १५. महावात० so v. a. Sturmwind MBH. 7, ८९. — २) = गण eine zur Verfolgung bestimmter Zwecke zusammengetretene